

2007. november 15., csütörtök

15. üdvözli a tényt, hogy a közös EU–Afrika stratégia keretében az EU és Afrika párbeszédet folytat majd a „törékeny helyzet” fogalmáról, hogy egyetértés születhessen a jövőben végrehajtható intézkedésekkel kapcsolatban; üdvözli a tényt, hogy ezt a párbeszédet a cselekvési terv már előirányozza;
16. emlékeztet arra, hogy minden állam felelős azért, hogy megóvja lakosságát a népiirtástól, a háborús bűnöktől, az etnikai tisztogatásoktól és az emberiség elleni bűncselekményektől, és hogy az EU – az ENSZ közgyűlésének 2005. október 24-i 60/1 sz. határozatával összhangban – határozottan támogatja a védelmi felelősséget; hangsúlyozza, hogy a védelmi felelősség magába foglalja a fenntartható diplomáciai, gazdasági és jogi eszközökkel gyakorolt nyomás és fenyegetés alkalmazását, és hogy a kényszerítő célú katonai beavatkozás kizárólag végső megoldást jelenthet, amelyet csak szigorú ellenőrzés mellett lehet alkalmazni;
17. hangsúlyozza, hogy a törékeny helyzetek kezelése bonyolult folyamat, amely jelentős pénzügyi és emberi erőforrásokat, valamint hosszú távú elkötelezettséget követel; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy ezek az erőforrások elegendő mértékben, illetve megfelelő és kiszámítható módon rendelkezésre álljanak, és hogy a támogató szervek összehangoltan működjenek;
18. hangsúlyozza, hogy a költségvetési finanszírozás nem megfelelő eszköz a törékeny helyzetek esetében, mivel az ellenőrzési és felügyeleti kapacitások gyengék, vagy nem léteznek; ezért felhívja a Bizottságot, hogy ezekben a helyzetekben más támogatási formákat vegyen igénybe, kivéve, ha részletes információval tud szolgálni a pénzforrások felhasználásának módjáról;
19. kéri a Bizottságot, hogy bocsássa a Parlament rendelkezésére az adományozók és nemzetközi szervek jegyzékét, valamint adatokat az általuk folytatott tevékenység jellegéről, annak érdekében, hogy biztosítható legyen a rendelkezésre álló eszközök és források optimális felhasználásának felügyelete;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek és az Afrikai Uniónak.

P6_TA(2007)0541

A szociális valóság felmérése

Az Európai Parlament 2007. november 15-i állásfoglalása a szociális valóság felméréséről 2007/2104(INI)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Javaslat a szociális védelemről és a társadalmi összetartozásról szóló 2007. évi közös jelentésre” című közleményére (COM(2007)0013) és a közös jelentésre annak a foglalkoztatási, szociálpolitikai, egészségügyi és fogyasztóvédelmi miniszterek Tanácsa által 2007. február 22-én elfogadott formájában,
- tekintettel a Bizottság „A szociális valóság felmérése – A 2007 tavaszi Európai Tanács számára készített időközi jelentés” című közleményére (COM(2007)0063),
- tekintettel a menekültek jogállásáról szóló 1951-es ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ által 1966-ban elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi egyezményre,

2007. november 15., csütörtök

- tekintettel az ENSZ 2002. évi, idősödésre vonatkozó nemzetközi cselekvési tervére,
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló 2005. évi egyezményére;
- tekintettel a fogyatékkal élők jogairól szóló 2006. évi ENSZ-egyezményre és választható jegyzőkönyvére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának ⁽¹⁾ 34., 35. és 36. cikkére, amelyek különösen a szociális támogatáshoz és a lakhatási támogatáshoz való jogot, továbbá az emberi egészség magas szintű védelmét és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférést határozzák meg,
- tekintettel a Bizottság „A lisszaboni stratégia szociális dimenziójának megerősítése: a nyílt koordináció előmozdítása a szociális védelem területén” (COM(2003)0261) című közleményére,
- tekintettel a Bizottság „A szociális védelem korszerűsítése a magas minőségű, hozzáférhető és fenntartható egészségügy és a hosszú távú gondozás kifejlesztése érdekében: a nemzeti stratégiák támogatása a »nyílt koordinációs módszer« használatával” című közleményére (COM(2004)0304),
- tekintettel a Bizottság által „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” címmel kiadott zöld könyvre (COM(2005)0094),
- tekintettel a munkaerőpiactól legtávolabb élő munkavállalók aktív integrációját támogató közösségi fellépésről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0044) és a konzultáció eredményeit összefoglaló jelentésre,
- tekintettel a Bizottság fehér könyvére a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról (COM(2007)0279),
- tekintettel a Bizottság közleményére a tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégiáról (COM(2006)0625),
- tekintettel a Bizottság zöld könyvére: a dohányfüstmentes Európáért: Az Európai Unió politikai lehetőségei (COM(2007)0027),
- tekintettel a Bizottság európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatára: a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról (COM(2007)0249),
- tekintettel az Európai Közösség 2002–2012 közötti hatodik környezetvédelmi cselekvési programjában képviselt álláspontra, amely szerint a tiszta és egészséges környezet az emberi jólét előfeltétele,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és az Európai Parlamentnek a romák európai uniós helyzetéről szóló 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽³⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

2007. november 15., csütörtök

- tekintettel a Tanács 2000. november 27-i 2000/78/EK irányelvére a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Közös jelentéstervezet a társadalmi integrációról” című bizottsági közleményre vonatkozó, 2002. június 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nyílt koordinációs módszer alkalmazásáról szóló 2003. június 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a megfelelő és fenntartható nyugdíjakról szóló közös bizottsági és tanácsi jelentésről szóló 2003. szeptember 24-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel 2005. december 15-i állásfoglalására a Bizottság 2006. évi jogalkotási és munkaprogramjáról ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a demográfiai kihívásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel „A népesség mentális egészségének javítása. Az Európai Unió mentális egészségügyi stratégiája felé” című 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel „A fogyatékkal élők helyzete a kibővített Európai Unióban: európai cselekvési terv 2006–2007-re” című 2006. november 30-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0400/2007),
- A. mivel a lisszaboni Európai Tanács 2000. március 23–24-én megállapodott a társadalmi kohézió erősítéséről és a társadalmi kirekesztés leküzdéséről;
- B. mivel a tagállamok a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács alkalmával vállalták, hogy 2010-ig elérik a szegénység és a társadalmi kirekesztés jelentős és mérhető csökkentését; mivel az e cél megvalósítása érdekében elért előrehaladás elégtelennek bizonyult;
- C. mivel a társadalmi integráció és a szociális védelem az Európai Unió alapvető értékei és minden személyt megillető alapvető jogok, etnikai származásra, korra, nemre, fogyatékkosságra, szexuális irányultságra és vallásra való tekintet nélkül;
- D. mivel több mint 50 millió polgár, az Európai Unió teljes aktív népességének mintegy 16 %-a fogyatékkal él, s ráadásul a munkanélküliség aránya az ő körükben kétszer magasabb, mint a nem fogyatékkal élők körében;

⁽¹⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽²⁾ HL C 261. E, 2003.10.30., 136. o.

⁽³⁾ HL C 68. E, 2004.3.18., 604. o.

⁽⁴⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 251. o.

⁽⁵⁾ HL C 286. E, 2006.11.23., 487. o.

⁽⁶⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 131. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 148. o.

⁽⁸⁾ HL C 316. E, 2006.12.22., 370. o.

2007. november 15., csütörtök

- E. mivel 78 millió európai polgár továbbra is szegénységben él, és az Európai Unió 8%-a szenved a munka melletti szegénységtől, és a gazdagok és a szegények közötti szakadék sok tagállamban növekszik;
- F. mivel Európa ma többetnikumú, többvallású társadalom, és a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy törvényeik tükrözzék ezt a sokszínűséget, és mindenkit megvédjenek az erőszaktól, a megkülönböztetéstől és a zaklatástól;
- G. mivel az egyenlőtlenség, a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az esélytelenség hatásai összefüggenek egymással, és tagállami szinten következetes stratégiát tesznek szükségessé, amely nem csupán a jövedelemre és a jólétre összpontosít, hanem olyan kérdésekre is, mint a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz, az információs társadalomhoz, a kultúrához, a közlekedéshez való hozzáférés és a jövő nemzedékek lehetőségei;
- H. mivel a szegénységhez és a munkanélküliséghez rossz egészségi állapot és az egészségügyi ellátáshoz való rossz hozzáférés társul olyan tényezők miatt, mint a rossz táplálkozás, a rosszabb életkörülmények a hátrányos helyzetben lévő területeken, a nem megfelelő lakáskörülmények és a stressz;
- I. mivel a tagállamok többségében a gyermekeket a felnőttekhez képest nagyobb mértékben fenyegeti a szegénység és a társadalmi kirekesztődés;
- J. mivel a szegénység és az egyenlőtlenség aránytalanul sújtja a nőket; a nők átlagos jövedelme a férfiakénak mindössze 55%-a, és az idősebb nők számára nehezebb a munkaerőpiachoz való hozzáférés;
- K. mivel a szegénység aránytalan mértékben sújtja az alacsonyabb iskolázottságú rétegeket, és mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak javaslatokat kellene tenniük közös erőfeszítésekre az élethosszig tartó oktatáshoz és képzéshez való hozzáférés és jog javítása érdekében;
- L. mivel az olyan társadalmi jelenségek, mint az emberkereskedelem, a szervezett bűnözés, a nemi alapon történő megkülönböztetés és a prostitúció szoros kapcsolatban állnak egymással;
- M. mivel a fogyatékkal élők – akik közé mentális egészségügyi problémákkal élők, idősebbek és etnikai kisebbségek tartoznak – munkanélküliségének mértéke, továbbra is elfogadhatatlanul nagy az egész Európai Unióban;
- N. mivel a szociális segítők – akik az Európai Unió legjelentősebb nem fizetett munkaerőjét alkotják – elismerést érdemelnek a Közösségben biztosított ellátásokhoz nyújtott nélkülözhetetlen hozzájárulásukért;
- O. mivel a szolgáltatások egyre elérhetetlenebbek a társadalom legszegényebb rétegei számára;
- P. mivel a jövedelmi egyenlőtlenségek az EU legtöbb országában növekszenek;

Általános pontok

1. felszólítja a tagállamokat, hogy optimálisan használják ki a nyílt koordinációs módszer által kínált lehetőségeket;
2. felhívja a tagállamokat, hogy osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat és kölcsönösen kövessék a legjobb példákat a szociális védelem és a társadalmi integráció terén;
3. véleménye szerint a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget csak akkor lehet felszámolni, ha a szociális és gazdasági jogok mindenki számára biztosítva vannak;

2007. november 15., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy a szociális kohézió erősítésének, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolásának politikai prioritássá kell válnia az Európai Unió számára; ennek kapcsán üdvözli a Bizottság jövőre javaslatát, amely 2010-et a szegénység és a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelem európai évének nyilvánítja; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat egy olyan nagyszabású cél megfogalmazására és elérésére, amely a szegénység első sorban az aktív lakosság körében történő csökkentésére irányul Európában;
5. üdvözli a 2006. március 23–24-i és 2007. március 8–9-i brüsszeli Európai Tanács következtetéseit, miszerint az EU tagállamainak gyors és jelentős intézkedéseket kell elfogadniuk a gyermekszegénység csökkentése érdekében, szociális környezetüktől függetlenül valamennyi gyermek számára biztosítva az esélyegyenlőséget;
6. ösztönzi a Bizottságot, hogy könnyítse meg a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a munkaerő-piaci megkülönböztetés elleni küzdelem terén, ideértve a gyakornoki időszakokat is;
7. hangsúlyozza, hogy a méltányos és megfelelő bérezést és munkakörülményeket biztosító foglalkoztatást és ezzel együtt az oktatást és a hatékony szociális biztonsági rendszereket kell tekinteni a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni egyik leghatékonyabb védelemnek – figyelembe véve, hogy nem elégséges csupán bizonyos, rendszerint leginkább hátrányos helyzetű társadalmi csoportok beilleszkedését biztosítani; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékonyan hajtsák végre a 2000/78/EK irányelvet, amely létrehozta a foglalkoztatás terén megvalósuló egyenlő bánásmód jogi keretét; üdvözli, hogy a Bizottság jelenleg vizsgálja az irányelv átültetését, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy fogadja el a szükséges intézkedéseket azokban az esetekben, amikor az átültetés nem megfelelően történik meg; kéri a Bizottságot, hogy a szociális valóság felméréséről szóló közleményében elindított konzultáció eredményeként elkészülő jelentésében foglalkozzon a munka minőségével kapcsolatos kérdésekkel is;
8. hangsúlyozza, hogy szükség van a produktív ágazatok, a mikrovállalkozások, a kkv-k, a kisebb mezőgazdasági vállalkozások, a családi gazdaságok és a szociális gazdaság támogatására, figyelembe véve fontosságukat a munkahelyteremtés és a jólét szempontjából;
9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket annak érdekében, hogy a más tagállamban dolgozó egyének számára biztosítsák az emberi, társadalmi és politikai jogok teljes körű gyakorolhatóságát;
10. hangsúlyozza, hogy az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek valamennyi európai uniós polgárt megillető jognak kell lennie, és ezért felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét irányelveket valamennyi, az EK-Szerződés 13. cikke alapján elfogadott eszközök által nem lefedett terület tekintetében az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés területén történő, fogyatékoságon, koron, valláson vagy meggyőződésen, illetve szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdése érdekében;
11. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások szociális felelőssége nem korlátozódik munkahelyek teremtésére és fenntartására, hanem egyebek mellett kiterjed a foglalkoztatás minőségére, az igazságos bérezésre és az élethosszig tartó tanulás támogatására is;
12. hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetés valamennyi forrására ugyanolyan figyelmet kell fordítani;
13. hangsúlyozza, hogy a közszolgáltatások jelentős szerepet játszanak a szociális kohézió előmozdításában, és ezt a szerepet a Szerződés is elismeri, hangsúlyozza továbbá, hogy ebből következően magas biztonsági és hozzáférhetőségi szintű közszolgáltatásokra, egyenlő bánásmódra van szükség, és támogatni kell a teljes körű hozzáférést és a felhasználók jogainak védelmét;
14. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a táplálkozás és testmozgás témájában teljes mértékben aknázza ki az európai dimenziót annak érdekében, hogy elősegítse többek között a tagállamok közötti bevált gyakorlatok cseréjét, a támogatásokat, a különböző célcsoportok, különösen a gyermekek szükségleteire szabott tájékoztatási kampányokat, valamint a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról szóló fehér könyvben kitűzött célok előmozdítása érdekében, mivel ezek a problémák aránytalanul sújtják a hátrányos helyzetű rétegeket;

2007. november 15., csütörtök

15. felhívja a tagállamokat, hogy fokozott hatékonysággal hajtsák végre a foglalkoztatási és szociális politika terén meglévő közösségi jogszabályokat, különös figyelmet szentelve a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos követelményeknek; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a 2007–2008. évi foglalkoztatásról szóló közös jelentésben vizsgálják azt, hogy Európa milyen módon képes méltányos szociális körülményeket biztosítani úgy, hogy kiküszöbölje az európai belső piacon a bizonytalan foglalkoztatással kapcsolatos tisztességtelen versenyt;
16. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szociális valóságról szóló közleményében a Bizottság azt a benyomást kelti, hogy számos szociálpolitikai kezdeményezés idejétmúlt, és ezzel szemben hangsúlyozza, hogy a szociális biztonság és a szociálpolitika a termelékenység és az innováció előmozdítója, és elengedhetetlen feltételei a hatékony és széles körű tudásalapú gazdaságnak;
17. üdvözlöli a többek között az Európai Járványmegelőzési és Ellenőrzési Központnak az európai közegészségügy védelmében, valamint a közegészségügyet érintő fenyegetésekre vonatkozó európai előrejelzési és gyors válaszadási rendszernek a nemzetközi egészségügyi előírások végrehajtását illetően betöltött szerepét;
18. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok és az európai intézmények tiszteletben tartásuk a hatályos jogszabályokat, felhívja a Bizottságot, hogy ügyeljen a közösségi jogszabályok megfelelő alkalmazására, ami a víz, a levegő és a talaj minőségével, a zajkibocsátás csökkentésével, a REACH alkalmazásával és a vegyipari termékek, megerősített felügyeletével, az élelmiszergyártással stb. foglalkozó jogszabályokon túl magában foglalja a gyermekeket és felnőtteket célzó, megtévesztő élelmiszerreklámok tilalmát előíró jogszabályokat is;
19. hangsúlyozza, hogy az embereket és a szervezeteket egyaránt élethosszig tartó tanúlással és élethosszig tartó képzéssel – a szakképzést is beleértve – kell felvértezni arra, hogy alkalmazkodjanak a munkaerőpiaci változásokhoz és a globalizáció jelentette kihívásokhoz;
20. hangsúlyozza, hogy a hagyományos ipari munkahelyek eltűnésére kiegészítő intézkedéscsomaggal kell választ adni, többek között nevezetesen új iparágak kialakulásának támogatásával, a kkv-k segítségével és a szociális gazdaság fejlesztésével;
21. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fektessenek hangsúlyt a „mindenki nyer” megközelítésre, amelynek alapján a munkavállalók meglévő jogait olyan új jogokkal egészítik ki és terjesztik ki, mint az élethosszig tartó képzéshez és tanuláshoz való hozzáféréshez, a társadalmi mobilitáshoz, a családi élettel összeegyeztethető munkaszervezéshez való jog;
22. sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsák végre a munkahelyi és a családi élet összeegyeztetésével kapcsolatos jogszabályokat, ezáltal segítve a szülők munkaerőpiacon való maradását vagy az oda való könnyebb újbóli belépését;
23. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adjanak kiemelt elsőbbséget a nők társadalmi beilleszkedésének és jogainak, és ennek megfelelően módosítsák az erre vonatkozó politikákat, köztük a bérelosztás politikáját.

Társadalmi integráció

24. úgy ítéli meg, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdésére irányuló erőfeszítéseket a szegénység és a kirekesztés kockázatának leginkább kitett emberek helyzetének javítása érdekében fenn kell tartani, és ki kell terjeszteni;
25. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse tovább az egyenlőséggel és a fogyatékkal élőkkel kapcsolatos kérdések integrálását valamennyi vonatkozó politikai területen;
26. véleménye szerint a nagyobb eredményesség biztosítása érdekében alapvetően fontos, hogy a szegénységtől szenvedők jelentős mértékben részt vegyenek a helyzet javítására irányuló politikák és konkrét intézkedések kidolgozásában;

2007. november 15., csütörtök

27. véleménye szerint külön figyelmet kell fordítani az egyedülálló szülőkre és az egyedülálló idősebb nőkre, akik rendkívül sebezhető csoportot jelentenek, és gazdasági visszaesés esetén a szegénység is gyakran őket sújtja elsősorban;
28. felismeri, hogy az egyéneket sok tagállamban biztonsági háló védi, amely megfelelő minimális jövedelmet garantál, és úgy véli, hogy a bevált gyakorlatok cseréjén keresztül bátorítani kell az ilyen biztonsági hálóval nem rendelkező tagállamokat annak kialakítására;
29. felismeri, hogy amennyiben szociális segítséget biztosítanak, a tagállamoknak kötelessége annak szavatolása, hogy a polgárok ismerjék mire jogosultak, és képesek legyenek ahhoz hozzáférni;
30. hangsúlyozza, nem szabad hagyni, hogy az ilyen támogatás bármely haszonélvezőjének jövedelme alacsonyabb legyen az adott tagállamban elismert szegénységi küszöbnél;
31. felhívja valamennyi tagállamot, hogy valamennyi állami nyugellátási rendszerben maradéktalanul biztosítsák a nemek közötti egyenlőséget;
32. meggyőződése, hogy erőfeszítéseket kell tenni annak elérésére – adott esetben a szociális partnerekkel együttműködésben –, hogy a tagállamokban tisztességes minimálbér kerüljön meghatározásra annak érdekében, hogy pénzügyi szempontból megérje munkát vállalni; felismeri azonban, hogy ezt a minimálbért sok tagállamban nagyon alacsony, illetve az önfenntartáshoz szükséges szint alatti összegben határozták meg; ugyanakkor elutasítja azt az érvelést, hogy a minimálbér bevezetése a munkaadókat elrettentené munkahe-lyek teremtésétől; véleménye szerint nagyon fontos, hogy a munkavállalók tisztességes bérezésben részesül-jenek;
33. úgy véli, hogy a tagállamoknak törekedniük kellene társadalombiztosítási rendszereik kiigazítására abból a célból, hogy hozzájáruljanak a fizetett munkakörben eltöltött időszakok vagy a képzési vagy mun-kanélküli időszakok közötti átmenet biztosításához, kiiktatva az úgynevezett „szegénységi csapdát”, továbbá alkalmazkodva a munkakör jellegének változásához is;
34. létfontosságúnak tartja, hogy a tagállamok annak biztosításával segítsék a munkához való visszatérést, hogy az egyének személyre szabott, célzott segítségben és támogatásban részesüljenek, amely segít nekik a bizalom építésében és új ismeretek elsajátításában;
35. véleménye szerint létfontosságú, hogy a tagállamok segítsék azokat a fogyatékosá vált embereket, akik meg szeretnék őrizni az általuk betöltött állást;
36. felszólítja a tagállamokat, hogy kezeljék a többszörös hátrányos megkülönböztetés problémáját, amely olyan, súlyos hatással van a társadalmi integrációra amelyet gyakran figyelmen kívül hagynak;
37. hangsúlyozza a különböző – helyi, regionális, országos és európai – kormányzati szintek közötti együttműködés fontosságát a megkülönböztetés elleni küzdelemben;
38. úgy véli, hogy a jó minőségű, közösségi alapú egészségügyi ellátás és szociális gondozás, amelyet lehetőség szerint a felhasználókkal és a betegekkel együttműködésben alakítanak ki, fontos szerepet játszhat a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben;
39. megállapítja, hogy a szegénység és a bűnözés között erős és összetett kapcsolat áll fenn; a szélsőséges szegénység és a társadalmi kirekesztettség bűnözési tevékenységhez vezethet, és a bebörtönzés megfelelő rehabilitáció és oktatás nélkül gyakran csak további társadalmi kirekesztéshez és munkanélküliséghez vezet;
40. hangsúlyozza, hogy a büntetés-végrehajtási intézményekben szükség van az oktatás, képzés és mun-ka lehetőség biztosítására annak érdekében, hogy a fogva tartottak olyan tevékenységeket folytathassanak, amelyek erkölcsi és lelki támaszt nyújtanak számukra, illetve hasznos szakismeretekre tehessenek szert a munkaerőpiacra való újbóli belépésük megkönnyítése érdekében;

2007. november 15., csütörtök

41. véleménye szerint a tagállamoknak és az Európai Uniónak nagyobb figyelmet kellene fordítaniuk a szerencsejátékoktól való függés problémájára; rámutat arra, hogy azokat a családokat, amelyeknek egy vagy több tagját beteges játékszenvedély jellemzi, nagy mértékben fenyegeti az életszínvonal csökkenése, a társadalmi kirekesztődés és a szegénység, amelyeknek gyakran a gyermekek a szenvedő alanyai; ezért kéri a tagállamokat, hogy járuljanak hozzá a beteges játékszenvedélyben rejlő veszélyekre, megjelenési formáira és következményeire vonatkozó információk terjesztéséhez; a Bizottságtól pedig azt kéri, hogy a szociális valóság felméréséről szóló jelentésben szövegezzék a beteges játékszenvedély problémájáról, illetve annak a társadalmi kirekesztődéssel és a szegénységgel kapcsolatos hatásairól;
42. felhívja a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel a növekvő eladósodást, amely magasabb szegénységi kockázathoz vezet;
43. úgy véli, hogy a tisztességes és megfizethető lakáslehetőségek hiánya valamennyi tagállamban nagy mértékben hozzájárul ahhoz, hogy az emberek szegénységbe kerülnek, és annak csapdájában maradnak; kéri a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben a tagállamok jogosultságait a szociális lakhatás meghatározására és finanszírozására, mivel ez a fajta lakhatás alapvető hozzájárulást jelent a társadalmi integrációra irányuló politikákhoz;
44. felszólít valamennyi tagállamot, hogy írja alá és ratifikálja a fogyatékkal élők jogairól szóló nemzetközi egyezményt és annak választható jegyzőkönyvét;
45. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyatékkal élőket tömörítő szervezetek képviselőivel együttműködésben nemzeti, regionális és helyi stratégiák kidolgozásával segítsék elő a fogyatékkal élők számára felkínálható munkalehetőségek létrejöttét; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a fogyatékkal élők munkaerő-piaci helyzetére vonatkozó megbízható és összevethető statisztikai adatok összegyűjtését szolgáló módszereket;
46. valamennyi tagállamot kéri, hogy tartsák tiszteletben a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya szerint rájuk háruló kötelezettségeket;
47. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az új kommunikációs és információs technikák használatát, amelyek jelentősen hozzájárulnak a fogyatékkal élők esélyegyenlőségének biztosításához azáltal, hogy megkönnyítik az oktatáshoz és a munkaerőpiachoz való hozzáférésüket, miközben csökkentik másoktól való függőségüket, és elősegítik önállóságukat;
48. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék olyan innovatív támogató rendszerek és berendezések tervezését és kidolgozását, amelyek megkönnyítik a fogyatékkal élők és az idős emberek termékekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférését;
49. üdvözli a fogyatékkal élők intézményekből való kikerülését, de megállapítja, hogy ehhez elégséges szintű, az önálló életvitelt, a személyes segítséghez és gazdasági függetlenséghez való jogot és a társadalomban való teljes körű részvételt elősegítő közösségi szolgáltatásokra van szükség;
50. megbocsáthatatlannak tartja, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap és más strukturális alapok forrásainak felhasználásával olyan új infrastruktúrákat építenek, amelyek hozzáférhetetlenek a fogyatékkal élők és az idősebbek számára;
51. felszólítja a tagállamokat – különös tekintettel a népesség elöregedésére –, hogy kezeljék a gondozók problémáit, többek között biztosítsák azt a jogukat, hogy szabadon megválasszák, kívának-e és milyen mértékben gondozóként tevékenykedni, azt a lehetőséget, hogy a gondozást fizetett tevékenységgel, illetve munkahellyel összehangolhassák, és hogy hozzáférhessenek a társadalombiztosítási rendszerekhez és az öregségi nyugdíjrendszerhez annak érdekében, hogy elkerülhessék a gondozási tevékenységgel járó elszegényedést;
52. felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, miképpen lehetne a gyermekek és az eltartott felnőttek gondozása során nem hivatalos formában megszerzett szakismereteket képzettségként és munkatapasztalatként elismerni, és ezáltal megkönnyíteni az érintettek számára a munkaerőpiachoz való hozzáférést;

2007. november 15., csütörtök

53. felszólítja a tagállamokat, hogy biztassák a közsféra munkaadóit olyan munkahelyek létrehozására, melyek jobban tükrözik az általuk kiszolgált közösségeket, ugyanakkor nemi, etnikai, vallási hovatartozástól, fogyatékoságtól, kortól és szexuális irányultságtól függetlenül vegyenek figyelembe minden, munkára jelentkező személyt;
54. hangsúlyozza a munkaadók aktív részvételének fontosságát a megkülönböztetés elleni küzdelemben, továbbá a sokszínűséget ösztönző politikák üdvös hatásait a munkahelyeken;
55. megítélése szerint a transzszexuális személyekkel szembeni megkülönböztetés a munkaerőpiacon és a társadalombiztosításban továbbra is kevésbé feltárt probléma, és felhívja a tagállamokat, hogy a megkülönböztetésnek ezt a formáját tanulmányozzák; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt e problémáról;
56. felhívja a figyelmet arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kellene átfogó helyi, regionális és nemzeti időszedési stratégiák kidolgozását és végrehajtását;
57. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő forrásokat az egész életen át tartó tanulási programokhoz való hozzáférés megkönnyítésére az idősebbek – többek között – foglalkoztatásból való kirekesztésének korlátozása és a társadalmi, kulturális és polgári életben való folyamatos részvételük elősegítése érdekében;
58. sürgeti a tagállamokat, hogy ha ez eddig még nem történt meg, tegyenek lépéseket az időseknek és a fogyatékkal élőknek nyújtott magas minőségű és ésszerű költségű személyes gondozás biztosítása felé;
59. felszólítja a tagállamokat, hogy osszák meg egymással bevált gyakorlataikat az iskolából a munkába való átmenet megkönnyítésére, valamint azon a területen, hogy miként ösztönzik a fiatalokat arra, hogy ne hagyják ott az iskolát, mielőtt szert tennének azokra a szakismeretekre, amelyekre szükségük lesz a munkaerőpiacon vagy a szakképzési és felsőoktatási intézményekbe való belépéshez;
60. hangsúlyozza, hogy az oktatási intézményeknek nagyobb rugalmasságot kellene tanúsítaniuk a tanulmányaikat túl korán abbahagyni kívánó fiatalok esetében, és támogatniuk kellene azokat, akikre tanulmányaikkal párhuzamosan családi kötelezettségek is hárulnak;
61. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy polgáraik írástudók legyenek, és rendelkezzenek a szükséges ismeretekkel és tudással a teljes körű társadalmi szerepvállaláshoz, és ahhoz, hogy megfelelő munkahelyhez juthassanak;
62. sajnálja, hogy a felsőoktatásban való nagyobb fokú részvétel irányába tett időszedű lépések ellenére a hátrányosabb környezetből érkezők jelentősen alulreprezentáltak; megállapítja, hogy a tagállamokat ösztönözni kell a szakképzés, a munkán alapuló szakmai képzések és más alkalmazott jellegű képzések fenntartására, megerősítésére, kiépítésére, valamint az ezekbe történő beruházásra;
63. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy utasítsák el a gazdasági migrációnak a menedékkéréssel, illetve e kettőnek az illegális bevándorlással való megtévesztő összemosását;

Szociális védelem

64. úgy véli, hogy fokozottabban kell fellépni a családon belüli erőszak, valamint a gyermekek és az idősek bántalmazásának felszámolása érdekében;
65. aggodalommal jegyzi meg, hogy a nemi alapú erőszak növeli a nők társadalmi és politikai kirekesztettségét, és megakadályozza, hogy emberi jogaikkal éljenek; felhívja a tagállamokat, hogy szigorítsák jogszabályaikat és osszák meg helyes gyakorlataikat e területen;
66. nyomatékosan felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg nyugellátási rendszerük megfelelőségét és fenntarthatóságát;

2007. november 15., csütörtök

67. kéri a tagállamokat, hogy a nyugellátásokat illetően adjanak világosabb iránymutatásokat és tanácsokat annak érdekében, hogy az érintettek megkapják azokat az információkat, amelyekre nyugdíjuk tervezéséhez szükségük van, a nemzeti reformokat pedig a lehető legszélesebb közmegegyezés alapján hajtásák végre;
68. észrevételezi, hogy az egészségügyi eredmények terén mutatkozó – mind a tagállamok közötti, mind a tagállamokon belüli – egyenlőtlenségek továbbra is jelentősek, és sürgeti a tagállamokat, hogy változtassanak ezen, nevezetesen az egészségügyi ellátáshoz való tényleges hozzáférés mindenki számára történő garانتálásával;
69. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak hatékonyabb gyermekvédelmi rendszerekről, amelyek magukban foglalnak a veszélyeztetett gyermekek esetében alkalmazható korai beavatkozási rendszert, valamint terápiás szolgáltatásokat a bántalmazott gyermekek számára a bántalmazás hatásainak kezelése érdekében;
70. felszólítja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki konstruktívabb megközelítést a kábítószer-politikával kapcsolatban, amelyben a hangsúly a megelőzésre, az oktatásra és a függőség kezelésére, nem pedig a büntetőjogi szankciókra helyeződik;
71. felszólít a bevált gyakorlatok megfelelőbb megosztására az Európai Unióban a krónikus betegségek diagnosztizálása, megelőzése és kezelése terén;
72. megállapítja, hogy nincsenek a hosszú távú gondozásra irányuló összehasonlítható módszerek és adatok, és ezért fontosnak tekinti a tagállamok közötti célzott tapasztalatcsere megerősítését ezen a területen, a jó minőségű gondozás megszervezésével, biztosításával és elérhető áron történő kínálásával, valamint az idős emberek – köztük az egyre több demenciában szenvedő – számára méltóságteljes életet legjobban biztosító módszerekkel kapcsolatos tudatosság fokozása érdekében;
73. felszólítja a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként azokat a közegészségügyi intézkedéseket, amelyek az egészségi állapot és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés tekintetében fennálló egyenlőtlenségek közvetlen kezelésére irányulnak; ezenkívül felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el az etnikai kisebbségek szükségleteire irányuló egyedi intézkedéseket;
74. megállapítja, hogy az alkohol és a kábítószerekkel való visszaélés valamennyi tagállamban bűnözéshez, munkanélküliséghez és társadalmi kirekesztéshez vezethet; másfelől észrevételezi, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztettség is vezethet alkohollal és kábítószerral való visszaéléshez; elfogadhatatlannak tartja, hogy a kezeléshez és tanácsadáshoz való hozzáférés sokak számára csak a börtönrendszeren keresztül érhető el, és kéri a tagállamokat, hogy a jelenség leküzdését és kezelését célzó programok megerősítése érdekében osszák meg egymással bevált gyakorlataikat;
75. hangsúlyozza, hogy a fogyatékosoknak sokféle formája létezik, köztük a mozgáskorlátozottság, a látáskorlátozottság, a halláskorlátozottság, a mentális egészségügyi problémák, a krónikus betegség és a tanulási fogyatékosok; rámutat arra, hogy a többféle fogyatékkal élők kivételes problémákkal küzdenek, akárcsak a többszörös megkülönböztetéssel sújtottak;
76. felszólít a mentális egészségügyi problémákkal és a tanulási problémákkal küzdőkkel kapcsolatos megbélyegzés felszámolására, a mentális egészség és jóllét előmozdítására, a mentális zavarok megelőzésére, valamint a kezelésre és gondozásra fordított források növelésére;
77. üdvözli, hogy a Bizottság tervbe vette több, a fogyatékkal élők és a tanulási nehézségekkel küzdő gyermekek szükségleteire vonatkozó tanulmány közzétételét, és e tanulmányok számos szociális aspektust is tárgyalnak, többek között az oktatásuk és képzésük kérdését;
78. felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan folytassanak az alkohol, a dohányzás és más legális és illegális kábítószerek által okozott betegségek visszaszorítására irányuló politikát;

2007. november 15., csütörtök

79. tudatában van annak, hogy az alkohol és a dohányzás, valamint a kábítószerrel és vényköteles gyógyszerekkel való visszaélés elleni küzdelemmel kapcsolatos politika elsődlegesen nemzeti hatáskörbe tartozik, ugyanakkor ösztönzi a Bizottságot, hogy játsszon kezdeményező szerepet a tagállamokban szerzett tapasztalatok összegyűjtésében és terjesztésében, ahogyan azt a tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégiáról szóló közleményében javasolja, és kezdeményezzen konzultációs folyamatot és nyitott, nyilvános vitát a passzív dohányzás elleni fellépés továbbfejlesztéséről „A dohányfüstmentes Európáért: Az Európai Unió politikai lehetőségei” című zöld könyvében javasoltaknak megfelelően;

80. megismétli az említett 2005. december 15-i állásfoglalásában kifejtetteket különösen a városokban és agglomerációkban észlelhető jelentős szennyezettség, valamint a közegészségügyi fenyegetések, mint például a szívbetegségek, a cukorbetegség, a rák, a pszichés megbetegedések és a HIV/AIDS tekintetében;

81. hangsúlyozza, hogy a testmozgás fontos szerepet játszik az általános jó közérzet és a közegészségügyet veszélyeztető számos betegség megelőzése terén; a tagállamokat olyan beruházásokra ösztönzi, amelyek a sportolási lehetőségek javítását célozzák, továbbá kéri a tagállamokat, hogy segítsék elő olyan lakóterületek kialakítását, amelyek megkönnyítik az önálló, aktív életet;

82. elismeri, hogy a túlzott alkoholfogyasztás és a kábítószer-fogyasztás társadalmi kirekesztéshez vezet, és a szegénység csapdájában tarthatja a gyermekeket és a családokat, és a bántalmazás nagyobb kockázatának teheti ki a gyermekeket;

83. üdvözli, hogy a gyermekek körében tapasztalt szegénység és társadalmi kirekesztettség az elmúlt években minden tagállamban elsőbbségi politikai kérdéssé vált; mindazonáltal kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy állapítsanak meg közös, számszerűsített célokat a gyermekszegénység összetett jelenségének felszámolására, és kéri a meghatározott cél elérését szolgáló elégséges források elkülönítését annak érdekében, hogy a szegénységet és társadalmi kirekesztettséget ne örökölhesse meg a következő nemzedék, különös figyelmet fordítva az elhagyott, utcán vagy intézetben felnövő gyermekekre;

84. úgy véli, hogy a gyermekeket és családjaikat támogató, jó minőségű oktatási, egészségügyi és szociális szolgáltatások, ideértve a megfizethető gyermekgondozást és a megfizethető lakásokhoz való hozzáférést is, kritikus jelentőségűek a gyermekszegénység, a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés megelőzése és csökkentése, valamint a szegénység nemzedékről nemzedékre öröklődésének megelőzése szempontjából;

85. kéri a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az egyszülős – így a szegénység kockázatának nagyobb mértékben kitett – családok szociális védelmére;

86. felhívja a tagállamokat, hogy ügyeljenek arra, hogy a gyermekek hozzájuthassanak azokhoz a szolgáltatásokhoz és lehetőségekhez, amelyek garantálják jelenlegi és jövőbeli jólétüket, és lehetővé teszik számukra lehetőségeik teljes kihasználását; következképp felhívja a tagállamokat, ügyeljenek arra, hogy az iskolai tantervekben szerepeljen az alapvető pénzügyi ismeretek oktatása;

87. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a gyermekszegénységről folytatott adatgyűjtést, illetve elemezzék az elszegényedésnek kitett gyermekek, különösen a kiemelten veszélyeztetettek, mint például a fogyatékkal élő, a roma származású, az intézetben elhelyezett, a bevándorolt és az utcán élő gyermekek helyzetét, továbbá kövessék nyomon és értékeljék saját ide vonatkozó szakpolitikáikat és biztosítsák e politikák hatásainak rendszeres felmérését;

88. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki további mutatókat, amelyek kombinálhatók a már létező szegénységi jelzőszámokkal, s így lehetővé teszik a gyermekszegénység mélyebb megértését;

89. hangsúlyozza az egészségügyi szolgáltatások és általános szociális szolgáltatások európai szociális modellben játszott alapvető szerepét; felszólítja a Bizottságot, hogy a belső piaci és versenyjog alkalmazásakor ismerje el ezt a szerepet; hangsúlyozza, hogy e szolgáltatások finanszírozása nem elégséges, különösen egyes kelet-európai tagállamokban;

2007. november 15., csütörtök

90. úgy véli, hogy az egészségügyi szolgáltatások liberalizálása növelheti a magas színvonalú egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén kialakult egyenlőtlenségeket;

91. felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a hitelszövetkezetek ismertségét, és ezáltal segítsék elő a megtakarításokra és hitelfelvételre szolgáló biztonságos és szabályozott környezet biztosítását az egyre nagyobb problémát jelentő eladósodás ellensúlyozására; kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák mindenki számára a megfizethető díjú bankszámla nyitásához való jogot, mivel a bankszámla alapvető eszköze mind a gazdasági, mind a társadalmi életben való részvételnek;

92. elismeri, hogy az emberkereskedelem rettenetes szenvedéseket okoz, és felszólítja a tagállamokat, hogy szerezzenek érvényt az emberkereskedelem és a megkülönböztetés elleni jogszabályoknak, segítsék az emberkereskedelem áldozatainak társadalmi visszailleszkedését, erősítsék a határokon átnyúló együttműködést, és különösen írják alá, ratifikálják és hajtsák végre az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményt; nyomatékosan felhívja a tagállamokat, hogy – különösen a gyermekek esetében – kezeljék prioritásként az emberkereskedelem áldozatainak védelmét és az őket megillető alapvető emberi jogok érvényesítését;

93. üdvözli a Bizottság irányelvre irányuló javaslatát, amely szankciókat irányoz elő a harmadik országok illegálisan az EU-ban tartózkodó állampolgárait foglalkoztatók ellen, és felszólítja a tagállamokat, hogy terjesszenek elő jogszabályokat a veszélyeztetett munkavállalók munkaerő-toborzók általi kizsákmányolásának megelőzésére, és hatékonyabban hajtsák végre a már meglévő, vonatkozó európai jogszabályokat, valamint írják alá és ratifikálják az ENSZ migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló egyezményt;

94. valamennyi tagállamot sürget, hogy a menekültek jogállásáról szóló egyezményrel és az egyéb vonatkozó emberi jogi jogszabályokkal összhangban védje az emberi jogokon alapuló menekültügyi politikát, és ezzel párhuzamosan törekedjen a menedékkérők ellátásuktól való függőségének történő megszüntetésére munkavállalásuk engedélyezése révén, és mérlegelje további legális bevándorlási módok kialakítását; erősen bírálja a tagállamokat, amiért rendszeresen megsértik az említett ENSZ-egyezményt és az emberi jogokról szóló más jogi eszközöket;

95. felszólítja a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a hajléktalanokra, különösen a lakáshoz, egészségügyhez, oktatáshoz és foglalkoztatáshoz való hozzáférés terén;

96. felhívja a tagállamokat, hogy szüntessék meg az azon társadalmi csoportoknak nyújtott ellátások hiányosságait, amelyek nem integrálhatók a munkaerőpiacra és nem tudnak hozzájutni a nekik szánt szolgáltatásokhoz, és gondoskodjon róla, hogy ezen ellátások és szolgáltatások méltányosak, mindenki számára hozzáférhetőek és fenntarthatók legyenek;

*
* *

97. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és a tagjelölt országoknak.

P6_TA(2007)0542

Keresztény közösségek

Az Európai Parlament 2007. november 15-i állásfoglalása azokról a súlyos eseményekről, melyek veszélybe sodorják a keresztény közösségek létét és más vallási közösségeket

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikkére,
- tekintettel az 1950-ben elfogadott Emberi Jogok Európai Egyezményének 9. cikkére,